

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367889
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6118367889.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárska 7/B, Bratislava - Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpeného Mgr. Hanou Kulíškovou, advokátkou, so sídlom Klariská 7, Bratislava, IČO: 42 267 285, proti žalovanému: L. H., X.. X.X.XXXX, L. F.. X.J. XXX/XX, H., o zaplatenie 2.377,84 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/35/2019-107 z 29.10.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby, vo výroku o splatnosti pohľadávky a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

Nepripúšťa vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania ako intervenienta na strane žalovaného.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1818,59 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z dlžnej sumy od 31.05.2018 do zaplatenia a zaplatenie dlžnej sumy povolil žalovanému v 15-eurových mesačných splátkach, splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci, počnúc prvým dňom kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver 2.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi pravidelnými 60 mesačnými splátkami po 54,47 eur s dátumom splatnosti prvej splátky 25.6.2017 a s dátumom splatnosti poslednej splátky 25.5.2022 pri ročnom úroku 21,32%. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas a preto k 23.7.2018 žalobca úver zosplatnil. Žalovaný uhradil žalobcovi 181,41 eur. Predmetnú zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 22,78 %, pričom podľa prepočtu súdu mala byť správne uvedená sadzba 23,53 %, z čoho vyplynulo, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje ani všetky predpoklady, použité pre výpočet RPMN. Aj táto skutočnosť spôsobila, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver bol žalovanému poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 21,32 %. Súd však mal za to, že takto dojednaná výška úrokov bola v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách, kde podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EÚ) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1- 5 rokov v čase

uzavretia predmetnej zmluvy bola 6,84 % ročne. V danom prípade úrok z úveru, dohodnutý medzi účastníkmi zmluvy, bol vo výške 21,32% ročne, pričom tento je viac ako dvakrát vyšší ako obvyklá priemerná výška úrokov poskytovaných v obchodných bankách pri obdobných úveroch v danom období. Z tohto dôvodu dojednanie o takto vysokom zmluvnom úroku súd považoval pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Preto žalobcovi nepatrí úrok z úveru. Žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 74,49 eur v zmysle čl. IX. Zmluvy. Súd však mal za to, že tak, ako je vyjadrená dohoda o zmluvnej pokute, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda neplatne dojednanou s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Tak ako bola dojednaná v zmluve, ju súd považoval za neprimeranú sankciu. Žalovaný celkovo vyčerpал sumu 2.000,- eur a vrátil 181,41 eur. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel len v časti o zaplatenie 1.818,59 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, a to podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru.

4. Postupom podľa § 232 ods. 3 CSP, po zhodnotení majetkovej, zárobkovej a sociálnej situácie žalovaného, mu povolil dlžnú sumu uhradiť splátkami po 15 eur mesačne, keďže žalovaný je invalidným dôchodcom a osamelou osobou.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP. Žalobca bol úspešný v rozsahu 76,5 % a neúspešný v rozsahu 23,5 %. V konaní bol úspešnejší žalobca, ktorému súd priznal náhradu trov konania, a to po odpočítaní jeho neúspechu v konaní od jeho úspechu, teda v rozsahu 53 % z celkových trov konania, na ktoré by mal nárok pri plnom úspechu.

6. Proti rozsudku, okrem výroku, ktorým bolo žalobe žalobcu čiastočne vyhovené (výrok I.), v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

8. Namietal postup okresného súdu ohľadom výpočtu RPMN s poukazom na to, že odkaz na „akúsi“ internetovú kalkulačku nie je relevantným podkladom pre rozhodnutie súdu a takéto odôvodnenie súdu je nepreskúmateľné. Len jednoduché konštatovanie o nesprávnosti výšky RPMN, nie je preskúmateľným rozhodnutím a takéto rozhodnutie predstavuje vadu v konaní. Skutočnosť, že okresný súd vysloví svoj záver o nesprávnosti hodnoty RPMN len na základe výpočtu z akejsi internetovej kalkulačky, nemôže byť takýto výpočet pre súd relevantný. Ak mal súd za to, že hodnota RPMN v zmluve je nesprávna, mal pristúpiť k výpočtu tak, ako to predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch, a teda mal použiť vzorec, ktorý je uvedený v zákone o spotrebiteľských úveroch. Ohľadom zmluvných úrokov nie je zrejmé, výsledkom akej úvahy okresného súdu bolo odôvodnenie o tom, že v čase poskytnutia úveru bola úroková sadzba bánk vo výške 6,84 %, zatiaľ čo v zmluve je uvedená úroková sadzba 21,32 %, keď nemožno porovnávať úrokové sadzby bankových subjektov s úrokovými sadzbami nebankových subjektov. V zmluve je priemerná RPMN stanovená vo výške 15,12%, teda v takej výške, ako to stanovilo Ministerstvo financií Slovenskej republiky, odplata bola stanovená vo výške 21,32%, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty, stanovenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Výška odplaty súčasne neprekračovala dvojnásobok priemernej RPMN a RPMN bola stanovená vo výške 22,78%, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá bola stanovená Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Maximálna výška odplaty bola stanovená vo výške 22,78%. Žalobca namietal aj závery okresného súdu o tom, že v zmluve absentujú predpoklady na výpočet RPMN s tým, že zmluva obsahuje údaj o výške úveru, údaj o výške splátky úveru, údaj o intervaloch splátok úveru, údaj o výške úrokovej sadzby, ako aj údaj o prípadných poplatkoch. Ak priemerná RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 15,12 %, a ak je maximálna výška odplaty stanovená vo výške 21,32%, dvojnásobok priemernej RPMN je vo výške

30,24 % (2 x 15,12 %) a zmluvný úrok v zmluve je vo výške 21,32 %, tak hodnota zmluvného úroku v zmluve je správna a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Ohľadom neprijateľnosti dojednanej zmluvnej pokuty okresný súd len formalisticky uzavrel, že zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dojednanie zmluvnej pokuty je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nemožno toto dojednanie považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné a okresný súd nepostupoval v predmetnej veci v súlade s princípom právnej istoty, a tým zasiahol do práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie. Zároveň okresný súd predmetnú vec nesprávne ako skutkovo, tak aj právne posúdil, keďže došiel k záverom, v ktorých chýba logika veci a na tieto svoje závery nesprávne aplikoval právne normy.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

10. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu čiastočne vyhovené (výrok I.), ktorý výrok odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

12. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere z 3.5.2017 je zmluvou spotrebiteľskou a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy. Správne preto skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona.

13. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

16. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú.

17. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ videl v absencii všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Legislatívca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov z tohto dôvodu (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 03.11.2016). Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza:

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“

18. Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

19. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovenej Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

20. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

21. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

22. V závislosti od vyššie uvedeného nebolo potrebné skúmanie ďalších okolností, o ktoré sa oprel súd prvej inštancie pri posúdení predmetného úveru ako úveru bezúročného a bezpoplatkového, a to v súvislosti s nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa, ako aj v súvislosti s dohodou o výške úrokov v rozpore s dobrými mravmi, pretože samotná okolnosť absencie predpokladov pre výpočet RPMN, postačuje pre tento záver (§ 9 ods. 2 písm. k/ a § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ), keď navyše existujú pochybnosti o správnosti týchto záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k nesprávnej výške RPMN, ako aj vo vzťahu k dojednaným úrokom.

23. Vo vzťahu k výpočtu RPMN, realizovaného súdom prvej inštancie prostredníctvom internetovej kalkulačky, odvolací súd uvádza, že takýto prepočet výšky RPMN súdom prvej inštancie podľa kalkulačky, aj keď je verejne dostupná, nie je natoľko relevantným údajom, aby mohol z neho súd bez ďalšieho vychádzať. Samotná internetová kalkulačka nie je dostatočne relevantným predpokladom (nástrojom) pre ustálenie správnej výšky RPMN, z ktorej by bolo možné bez ďalšieho vychádzať.

24. Rovnako tak existujú pochybnosti aj o záveroch súdu prvej inštancie týkajúcich sa dohody o výške úrokov pre jej rozpor s dobrými mravmi resp. so zákonom, nakoľko v čase uzavretia zmluvy (3.5.2017) bolo potrebné skúmať najvyššiu prípustnú mieru odplaty (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), čo však súdom prvej inštancie realizované nebolo.

25. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 74,49 eur, ani odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie tento nárok nepovažoval za dôvodný. V danom prípade v zmluve o spotrebiteľskom úvere (článok IX. bod 1.) bolo uvedené, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem

omeškaných pravidelných splátok zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Z citovaného textu zmluvy je zrejmé, že ide o žalobcom vopred predformulované zmluvné dojednanie, teda zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne a žalovaný nemal možnosť ovplyvniť toto dojednanie. Takto dojednaná zmluvná pokuta navyše nezohľadňuje dĺžku omeškania a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ ide o samotnú výšku zmluvnej pokuty 12 % p.a. z dlžnej sumy, táto je neprimeraná, najmä za predpokladu, že zákon ako sankciu za omeškanie dlžníka v čase uzavretia zmluvy stanovoval úrok z omeškania 5 % ročne. V danom prípade je možné považovať zmluvnú pokutu za neprimerane vysokú a v rozpore so zákonom, s poukazom na ust. 3a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré ustanovuje, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnených podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Na účely nariadenia sa posudzuje súčet všetkých sankcií, v tomto prípade súčet výšky úrokov z omeškania a výšky zmluvnej pokuty. Súčet týchto sankcií (12 % a 5 %) prekračuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia (15 %), preto je uvedená zmluvná podmienka v rozpore so zákonom (§ 3 a § 39 Občianskeho zákonníka).

26. V odvolaní žalobca uviedol, že podáva odvolanie aj proti výroku o splatnosti pohľadávky, ktorým súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať predmetnú sumu v splátkach. Žalobca však neuviedol žiadne dôvody nesprávnosti tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto ani v tejto časti nemožno odvolaniu žalobcu vyhovieť a so zreteľom na túto procesnú situáciu treba aj tento výrok napadnutého rozsudku považovať za vecne správny, najmä za situácie, že žalovaný je osamelou osobou a invalidným dôchodcom, ako to zistil súd prvej inštancie, pričom tieto závery v štádiu odvolacieho konania vyvrátené neboli (232 ods. 3 CSP).

27. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ako aj odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutý výrok o splatnosti pohľadávky.

28. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, okrem odvolaním nenapadnutého výroku, ktorým bolo žalobe žalobcu čiastočne vyhovené (výrok I.), postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie a podaní odvolania žalobcom navrhlo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 jeho pribratie do konania podľa § 95 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 95 ods. 1 CSP je na zvážení súdu, či je potrebná účasť takéhoto subjektu v konaní. Pokiaľ však rozhodovanie vo veci je už v štádiu odvolacieho konania, nie je dôvodné ani účelné priberať do konania tzv. osobitný subjekt, keďže jeho účasť nie je potrebná z hľadiska sledovania ochrany práv strany, v danom prípade navyše spotrebiteľa, ktorý požíva zvýšenú právnu ochranu. Na ochranu práv žalovaného v štádiu odvolacieho konania, za situácie, že žalovaný bol vlastne z hľadiska práv spotrebiteľa úspešný v tomto konaní v zmysle vyššie uvedených záverov súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu, preto nie je potrebné ani hospodárne a účelné priberať žiadny subjekt, ktorý by vystupoval v konaní ako osobitný subjekt podľa § 95 CSP. Preto odvolací súd vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania ako intervenienta na strane žalovaného nepripustil.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).